

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM1903009001

ชื่อลำน้ำ แม่น้ำแม่กวัง เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ แม่น้ำสาขา วันที่สำรวจ: 23 กรกฎาคม 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 9 รมป่าตอง ตำบล ชมภู อำเภอ สารภี จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา					พิกัดสิ้นสุดปัญหา											
X(UTM)	508022	Y(UTM)	2065103		X(UTM)	508022	Y(UTM)	2065103								
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา			กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง									
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา			4.5		6.5		1:2									
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา			4.0		6.0		1:2									
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา																
- ทางน้ำเปิด			-		-		-									
- สะพาน			5.0		6.0		ความยาวช่องตอม่อ		8.0	เมตร						
							จำนวนตอม่อ		8	ช่อง						
- กรณีท้อลอด			ท้อกลม		เส้นผ่านศูนย์กลาง		-	เมตร		ยาว	-	เมตร	จำนวนท้อ		-	ช่อง
			ท้อเหลี่ยม		กว้าง		-	เมตร	สูง	-	เมตร	ยาว	-	เมตร	จำนวนท้อ	
- อื่นๆ			-		-		-		-		-		-		-	
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา			4.0		6.0		1:2									

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ มากกว่า 1 กิโลเมตร การตาดผิวของลำน้ำ วัสดุที่ใช้ตาดผิวของลำน้ำ
ไม่ตาดผิว แม่น้ำแม่กวังมีลักษณะปกคลุมด้วยผิวดินและวัชพืช
ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ ปานกลาง ความถี่ที่เกิดความเสียหาย ระดับความเสี่ยง น้อย
มากกว่า 4 ปีครั้ง

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (แม่น้ำแม่กวังมีวัชพืชเติบโตเต็มตลิ่งของลำน้ำ และมีตะกอนสะสมที่ท้องลำน้ำ และบริเวณสะพาน)
- > โดยมนุษย์ จาก ระบบสาธารณสุขโลก: สะพานมีหน้าตัดแคบเกินไป หรือมีตอม่อมากเกินไปในช่วงฤดูน้ำหลากระบายไม่ทัน
สิ่งปฏิกูล อื่นๆ (แม่น้ำแม่กวังมักจะมีสิ่งปฏิกูลไหลมาติดตอม่อสะพานช่วงหน้าฝน)

ระดับการกีดขวาง มาก คิดเป็น มากกว่า 70% หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลชมภู

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
สะพานข้ามลำน้ำแม่กวัง มีระยะห่างระหว่างตอม่อ 8.0 m. ซึ่งทำให้ตอม่อของสะพานถี่เกินไป และมีฝักตบขวางรวมทั้งวัชพืชขึ้นเต็มลำน้ำและตลิ่งของลำน้ำแม่กวัง ส่งผลให้เมื่อเข้าสู่ช่วงหน้าฝน ลำน้ำแม่กวังมักจะพัดพาสิ่งปฏิกูลต่างๆมาติดตอม่อสะพาน เมื่อสิ่งปฏิกูลเหล่านี้สะสมมากขึ้นเรื่อยๆ จะทำให้น้ำระบายออกจากตำแหน่งนี้ได้ช้า จนเกิดเป็นน้ำท่วมพื้นที่บริเวณใกล้เคียง	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำน้ำเหมือนนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยใช้อัตราการไหลสูงสุด = $88.55 \text{ m}^3/\text{s}$ ขุดลอกลำน้ำแม่กวัง และหมั่นตรวจสอบพร้อมกำจัดสิ่งปฏิกูลต่างๆที่มาติดตอม่อสะพาน เพื่อรองรับปริมาณน้ำที่ต้องการระบายช่วงหน้าฝน

รูปภาพประกอบ

